

ACC. NR. 2105

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: LAPPLAND Upptecknat av: F. J. Hjukström
Härad: Lycksele tg Adress: _____
Söcken: Storsele Berättat av: _____
Uppteckningsår: _____ Född år _____ i _____

Uppteckningen rör

Touparn måtte djävulen, sjöungfver
1-3

Skriv endast på denna sida!

2105

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Ett underligt djur.

Torpären Israel Nilsson i Isberget skulle en gång hämta en tunnna fisk hos sin svåger, som bodde i en avlägsen by. Han hade 3/4 mil landsväg 2/4 sjöväg. När han hade rott över sjön och skulle stiga i land fick han se ett brorligt djur som liknade en räv på stranden. Nilsson hade bössan med sig och sköt på djuret, men det blev bom,

2105

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

och djuret rörde ej på sig. Han bombaderade tillis han blev utan ammunition men djuret var och vörblev orörligt. Nilsson som var en säker skytt blev rassande på bössan och slog den i en sten så att den gick i kras.

Han hade en yxa i båten. Den tog han och tänkte döda djuret med. Han rusade på djuret och bankade på med alla krafter tillis han blev trött, men han fick ej ett hår att lossna.

Det bara visade sina stora tänder.

Nu förstod han att det ej kunde vara någon vanlig räv. Han övergav sig jämt och fortsatte vägen, men när han började gå kom djuret efter. Nilsson blev rädd och sprang undan allt vad benen förmådde, men djuret var tätt efter.

Slutligen blev han av rädsla och överanstängning liggande halvt medvetetslös på vägen. Då han kom till sans var djuret försvunnet. Han fortsatte vägen. När han hade gått ett stycke kände han något underligt vidröra högra foten. Han drog utav sig skon och undersökte, och till sin förfäran fick han se en arm in uti skon.

Han kastade skon till marken och armen rullade ut ur skon. Nu skulle han döda armen med en påk. Han slog fyra slag och för varje slag förstörades armen dubbelt. Nu vågade han ej slå flera slag, utan tog skon i handen och fortsatte vägen.

Då han kommit ett stycke fick han se två fruntimmer som var klädda i röda klänningar. Dessa tänkte nu Nilsson få göra sällskap med. Han påskyndade sin gång, men hur han gick så kom han aldrig närmare. Slutligen försvann dem ur hans kätg åsyn.

När han kom fram till byn berättade han alltsammans för sin sväger.

Denne gick då till en gammal gubbe, som bodde i byn, och berättade händelsen för honom. Denna gubbe var en s. k. förståsigpåare! Han förklarade att djuret var djävulen.

Han hade läst uti bibeln att djävulen var brokig.

Truntimnerna, sade han, var sjöjungfrur. Ormen förklarade han var han var densamma som bedrog Eva i lustgården.

Trens Johannes Hjukström

Sorsele.